

צל"ש

רמעות בעיניים

● לאיתן אורן, על כתבה אנושית ומרגשת על החלל ה-600 במלחמת-הלבנון, ועל קיבוץ שמיר בכלל. זהו קיבוץ הכולל בתוכו את כל סיפורה של מדינת-ישראל. אורן הצליח בכתבתו לעורר את ריגשות הצופים עד כדי כך, שלרבים מהם עמדו רמעות בעיניים.

לעומת זאת היו רבים מכין הצופים שהזדרזו להתקשר עם מחלקת-החדשות בטלוויזיה כשהם רוגזים וזועמים. הם שאלו כמה הלחץ הטלוויזיה משרתת כתבות מקבריות, למה עושים לעם-

צוקרמן, שהיה אז מנהל-הטלוויזיה, אי-אפשר לנקוט צעדים, מכיוון שהוא עזב את רשות-השידור.

הוועדה-המנהל רצה לזמן אנשים אלה אליו ולרונן בעניינם, אך נתן בהן, היועץ המישפטי הרשות, הודיע לחבריה-הוועד כי אסור לרונן בנושא זה, מכיוון שהעניין הוא ערין בגדר סובי יודיעה ויש להמתין עד שייגמרו כל ההליכים המישפטיים.

ברשות חוששים מאוד מגובה הסכום שיקבע בית-הדין כפיצוי, שתצטרך הרשות לשלם להלנה.

ביום השלישי נפגשו צמרת-הרשות עם

שחקנית לסלאו או ספי ריבלין

ישראל שחור על הנשמה דווקא בלילה-השבת ומרוע השמאלנים שוב משתלטים על הטלוויזיה. מיכה לימור, עורך היומן, ויאיר שטרן, מנהל מחלקת-החדשות, צפו בכתבה לפני שידורה. לימור, כעורך, צופה בכל כתבה קודם שידורה, וברד-כלל חותך את הכתבות לפני השידור מטעמים של זמן ועריכה. הפעם חתך לימור קטע בכתבה שבו מספר החייל במדים שהוא פוחד לעלות ללבנון.

צל"ג

תיסמונת קירשנבאום

● לבני לים, על כתבה על מסיימי קורס-שיריון. הכתבה נראתה כמו כתבה-מטעם, ואחרי שידור הכתבה על קיבוץ שמיר נראתה כאילו הובאה ככונה כדי "לאזן" את כתבתו של אורן. בני לים לוקה, כמו כתבים רבים בטלוויזיה בזמן האחרון, ב-תיסמונת מורטי קירשנבאום. הוא מדבר אל המיקרופון בטון פאתטי ודרמאטי, מנגן במילים כאילו כדי ליצור אווירה מיוחדת. זהו סיגנון המיוחד של מוטי קירשנבאום (וגם של חיים גיל), וגם אצל אנו משרת תמיד את האווירה האמיתית של הכתבה, אלא נראה כמין התחכמות של הכתב.

בריחת השופט

במיסדרונות רשות-השידור עדיין לא נרגעו מפסק-הדין החמור ומן ההפסד המחפיר במישפט-הריבה שהגישה השרכנית הלנה עפרים. ביישבת הוועדה-המנהל השבוע ביקשו חברי-הוועד לרונן בעניין ובצעדים שיינקטו נגד הכתב שרי רז ונגד הממונים עליה בזמן שידור הכתבה. שימועון טסלר המפיק והחיים יבין, שהיה אז מנהל מחלקת-החדשות, נגד ארנון

המערך, ובעיקבות זאת לא הוחזרה אל מירקע-הטלוויזיה. היו שטענו, לעומת זאת, שיניב עבדה כמגישת-החדשות, ואילו ריבלין בתוכנית-ילדים, וכמו שמשמיעים את מערכוני הגשש ברדיו, בוודאי היה אפשר להעסיק את ריבלין. אך המפיקה לא התווכחה עם המישפטן וקראה לחנה לסלאו להגיש את התוכנית. ההפקה יצאה לדרך. כשחזר אורי פורת, מחולל, הודיע לו ספי ריבלין כי הטלוויזיה אינה רוצה להעסיק אותו. פורת החליט להחזיר את ריבלין למירקע. המפיקה התנגדה וטענה שאינה יכולה לעבוד איתו, וחוזק מזה כל התסריטים נכתבו במיוחד לחנה לסלאו. נוסף לזה הוזמן יוסף-אלוף בהרצליה לשכנע זה, ויוסף-אלוף עולה, כידוע, כסף רב.

לבסוף הושגה פשרה: חנה לסלאו תגיש תוכנית אחת, שתצולם השבוע, וריבלין את השאר. מפיקת-התוכנית אמרה לפורת כי ביום-אולפן בהרצליה אפשר לצלם שתי תוכניות, אך פורת לא הסכים שלסלאו תופיע בשתי תוכניות. המשא והמתן הזה גרם להתפטרותה הוועמת של שרה גינור, מנהלת מחלקת-הילדים. ועד עובדי-העיתונות-זהההפקה בטלוויזיה שלח מיכתב חריף לפורת, שבו הוא כותב, בין השאר, "אנחנו שמחים שחזרת מחולל לשבץ מנחים, ואנחנו מוחים על התערבותך הגסה."

בניתיים מתכוונת חנה לסלאו לתבוע את רשות-השידור על ביטול התוכנית איתה. לסלאו אומנם אינה חתומה על חוזה עם הרשות, אך למען תוכנית זו ביטלה הופעות רבות שלה וביטול השתתפותה בתוכנית יגרום לה, לדבריה, לנזק מיקצועי וכספי רב.

קיצוצים

השבוע חל קיצוץ משמעותי במספר המתחרים על תפקיד מנהל-הטלוויזיה. גידוען לבי-ארי, מנהל הרדיו, הודיע חרי-משמעותי כי אינו מעוניין בתפקיד. דן שילון הודיע גם הוא שהוא פורש מן המירוץ, מכיוון שאיש אינו יכול להתחייב על תנאים כאלה.

נשאר במירוץ, נכון לרגע זה, חיים יבין וטוביה סער, המנהל הנוכחי.

יתכן שכספו של רב ריבלין ימצאו אנשי-הליכוד שבועדי-המנהל, המהווים בו רוב, מועמד חדש, אחר, מבחון, ויפתיעו את כולם.

עזרה באמריקה

יורם רונן, הכתב המדיני של הטלוויזיה, יוצא בימים אלה להתייעצות רפואית בארצות-הברית ורונן חולה בגללו, והוא צולע ונוקק לטיפולים רפואיים. שהייתו כארצות-הברית תגדלו, והוא יעזור לאלילמלך (כתבתו בווישינג'טון) רם כסיקור הימים האחרונים של מערכת-הבחירות האמריקאית, ובריווח על יוסף-הבחירות עצמו ותוצאותיו.

מאחורי המיקרופון

ישו

סוף-סוף, אחרי חופשה ארוכה מאונס והבחי רות, חזרת התוכנית הפופולרית יש עניין של גבי גזית. התוכנית חוזרת כמתכונת קצת שונה: קודם כל, היא קוצרה לשעה (לעומת שעתיים כעונה הקודמת). חוץ מזה משתנות בה הפניות, ונוספו אנשים חדשים לצוות במקום אחרים. מבין הוותיקים נשארו בתוכנית חנן קריסטל ואסא כשר, ובין החדשים יהיו דורון רוזנבלום ושלמה ניצן. חוץ מזה יהיו כתובי גית גימיקים חדשים וסודיים.

מחדשות לחדשות

רונן דניאל, מי שהיה הכתב הצבאי של קול ישראל ואחר כך ראש-המערכת בתל-אביב, חוזר לרדיו. דניאל לקח לפני שנה חופשה ללא תשלום והלך לעבוד בעיתון חדשות ככתב צבאי. שנת החופשה שלו מסתיימת בשבועות אלה ודניאל החליט לחזור לרדיו. לא ברור עדיין איזה תפקיד יעשה דניאל ברדיו כשיחזור, בכל מיקרה מצטרף מועמד נוסף לרשימת האנשים שאולי יחליפו את שרה פרנקל, ראש-המערכת הנוכחית. מועמד אחר לתפקיד הוא דויד (דודיק) מורגלית. אפשרות נוספת העומדת על הפרק היא תוכנית בנושא צבא וביטחון, שאותה יערוך ויגיש דניאל.

בתוככי הרשות

לא קיבלו על הראש

חברי הנהלת רשות-השידור, שכאו השבוע לזוועדת-הכספים ככנסת, כדי לקבל אישור תקציבם הרבע-שנתי, הופתעו מן היחס החם שבו זכו

אנשים במיל

סיפור מוזר מתברר השבוע במחלקת-החדשות של קול ישראל בתל-אביב. אליעזר סניגיל, כתב בדוכנה הכלי-כלית של הרדיו, הודיע לממונים עליו כי הוא יוצא למילואים. את שירותו הוא עושה בגלי-צה"ל. בכירור של הממונים עליו נרמה היה להם שהוא אינו משרת במילואים. אלא הגיע לשידור פיקטיבי עם קצינת-הקישור שלו, והוא בעצם יושב בבית. בקול ישראל מינו אדם מיוחד שיבדוק את הנושא.

פניגיל, מצידו, טוען שהוא אכן שירת במילואים, ואף מוכן להמציא את כל הניירות הדרושים המאשרים זאת. חבריו טוענים כי אנשים במערכת מנסים

כתב סניגיל איפה הוא היה?

להכפיש את שמו, ושאינו זו פעם ראשונה שעושים לו את זה. כבר היו כעבר נסינות להתנכל לו.

פניגיל טוען, באוזני חבריו, שהיה 12 יום במילואים, ובמהלכם הכין תוכנית אחת על צבא וביטחון. ברדיו אומרים שהחוקר מתכוון לזמן את רזן בן-ישי, מפקד גל"ץ, כדי שיעיד אם פניגיל היה או לא היה במילואים בתחנה במשך 12 הימים הללו.

מחבריה-הוועדה. אנשי הרשות חששו משטיפות שיקבלו מן הפוליטיקאים על הרייח הלא-מאורז, אך הם התאכזבו לטובה.

אברהם שפירא, יו"ר הוועדה, פתח ואמר לאורי פורת: אתה תציג את הדברים, ומיכה יבין יתן לך ביטוי (כשהוא מתכוון לכיפה שעל ראשו של יבין).

יגאל כהן הציע שהרשות תיוסם חקיקה להטלת קנס כבד על אי-תשלום האגרה, או להעביר את הגביה לחברת החשמל, וכך יהיה יותר יעיל. אולי הגיע הזמן לסגור את השידורים בשעה 11. כדי לחסוך בחשמל וכסף של הרשות, הציע.

ענה לו דן תיכון: אני רק מתחיל לחיות בשעה זו.

אז הגיע תור השבחים. חיים קופמן אפילו אמר: אני מוכרח להחמיא על ייצוג הדיעות הפוליטיות השונות בטלוויזיה.

יאיר צבן, איש האופוזיציה בוועדה, אמר שעל פי סעיף 4 בחוק רשות השידור, אמור הוועד המנהל לשקף את מירב הדיעות והגוונים. לכן הוא מציע לצרף חברי-אופוזיציה לוועד-המנהל. אריאל ויינשטיין: "חבל על הרברים. לוועד המנהל ממילא אין השפעה ברשות-השידור".

היתה בישיבה דיעה כללית של כל חברי הוועדה להכניס פירסומת בדלת הראשית. כולם טענו שיש לזרו את החקיקה על כך. ואשר לערוץ השני: רוב חבריה-הוועדה היו נגדו, בטענה שהתקציב אינו מאפשר זאת.

שרי-הביטחון אמר: לא!

מפקד בן-ישי עדין או נוקשה

במיסגרת הנסינות לפתוח את מישדר מוקד גם למראיינים מבחון. שקלו השבוע בטלוויזיה להביא את רזן בן-ישי, מפקד גלי-צה"ל, למישדר עם שרי-הביטחון יצחק רבין.

לפי הנהל הקבוע התקשר יאיר שטרן, מנהל מחלקת-החדשות, עם דובר-צה"ל (רון בן-ישי הוא חייל), כדי לקבל את אישורו. דובר-צה"ל, כמקובל, פנה לרמטכ"ל אה. שוב כמקובל, פנה לשר-הביטחון.

שר-הביטחון החליט שהוא אינו מאפשר את השתתפותו של בן-ישי בראיון של עצמו. הוא חשב שאם בן-ישי יהיה עדין ושקט איתו, יאמר כל המרגנים כי שרי-הביטחון הביא לאולפן איש מטעמו, ואם בן-ישי יהיה נוקשה ותוקפני, יאמר לשר-הביטחון, ורון בן-ישי לא נראה על המסך.